

על דימיון מדהים בין 1944 ל-1989. מי שמבקשים להפעיל כוח כנגד בחורים שמ' סוגלים לחרף את נפשם בשביל מתווה פוליטית שאין לה שחר, טועים טעות מרה. אם יראו את עצמם לכודים במצב שאין ממנו מוצא, יהיו מסר גלים למעשים נוראים.

האם אלה הם דברי יפהנפש שמאלני מאת מארצות סקנדינביה בזכותם של צעירי האינתיפאדה? לא ולא!

אלה הם דבריו של אליהו גולומב, מצביא איר-גדנהונו, בקיץ 1944, על צעירי מתרת לחי' (שראשה הממשלה, יצחק שמיר, היה אותם ימים אחר מראשיו), כפי שמביא אותם נתן שחם, הסר פר מבית אלפא, כסיפרו האוטוביוגרפי, ספר חתום, שראה באחרונה אור.

שחם שימש, באותם ימים, כמקשר בין אירגון ההגנה למחתרת לחי'. מיכאל מלדינגר, תל-אביב

לא לכבוש שטחים

על דיעות דויד בן-גוריון ערב מילח' מת-העצמאות (השקרים של 1948, העולם הזה 22.3.89).

אורי מילשטיין קובע, כי דויד בן-גוריון סבר שמתור ואף רציו ליוזם כיבוש שטחים מעבר לתוכנית החלוקה, אך אסור לנהל תעמולה למען מטרה זו.

מהיכן שאב מילשטיין כמקנה זו? הרי מהקט' עים שהוא מצטט מדברי בן-גוריון (בישיבת וע' דת-הביטחון היישובית) — "...קביעת ירושלים כמרכז העם היהודי, גם אם לא תהיה כריבונות מדינית יהודית ומניעת תעמולה למען התפשטות וכיבוש שטחים מעבר לתוכנית החלוקה..." — בדיוק הדיףר הוא הנכון.

אלי שימערני, תל-אביב

למה כובע

על עתידה של מיפלתג-העבודה (אוינייה שוקעת, העולם הזה 22.3.89).

לדעתי, אפילו כובע צף על פני המים, כלשון כותרת-המישנה של העולם הזה, לא יישאר, כסר פו של דבר, ממפלתג-העבודה, ההולכת ומתפשטת מכל מחלצותיה.

הסיכוי היחיד שיישאר כובע מיפלתג-העבר רה בכל זאת, הוא, אם כימיה האחרונים בתבע, כפי שהיא עושה עתה — בהשתדלותה להיות יותר ליכוד מהליכוד — עוד תפנית נואשת ותצטרף לגוש הרת-החרדי העולה וגואה, דבר שיכריח אותה לחבוש כובע. ומכיוון שגם זה לא יעזור לה, או, באמת, כסוף, רק יישאר ממנה כובע צף על פני המים. ריבקה גרנן, רחובות

איז פרטיות בצוללת

על שרות-חובה לבנות (שרות א' חר', העולם הזה 11.1.89 והלאה).

בניתוחו הענייני על שרות-הגנות בצה"ל התעלם העולם הזה מגקודה אחת חשובה מאוד. לנקודה הזאת, הכואבת מאוד, ובמיוחד בזמן האחרון, לאנשים רבים, קוראים: חלוקת-הגנטל. אם נשות ישראל דורשות שיווי-זכויות מלא, הן חייבות גם בשיווי-חובות, כולל שרות בצה"ל (ואפילו בחילות הקרביים).

אם כל הגנשים הכשרות לשרות תשרתנה בצ' ה"ל, תתחלק מעמסת השרות הצבאי בין הרבה יותר משתרים וייתכן מאוד ויהיה אפשר לקצר בצורה דראסטית את תקופת שרות-החובה הארוך כה מאוד של הגברים.

אשר לשרות בחילות הקרביים, מן הראוי להד כיר כי רק לאחרונה הוחלט בקנדה, שהיא מדינה מתקדמת לכל הדיעות, לאפשר לגשים (המתוות, על כסם הגנבותי אמנם, כמעט עשירית מכלל כוח-הארס של צבא קנדה) לשרות גם בכל החילות הקרביים, להוציא שרות בצוללות, שבהן, כדברי הוועדה שהחליטה על שיווי-זכויות, אין מס' פיק מקום לפרטיות הדרושה.

צבי שטיינברג, תל-אביב

דרך דומינית

על מילים שהן זכר וגם נקבה (מפנית בן-יהודה, "גם זה וגם זה", העולם הזה 22.3.89).

מותר לחלוק שבחים לאקדמיה ללשון העברית (המשך בעמוד 4)

כתבת השער הקדמי:

הרב הראשי

שווה 100 רבנים

מיכל (בתצלום) נישאה לד"ר שימרון לותם לפני שבע שנים. עכשיו נתנה הרבנות היתר לבעל לשאת אשה על פניה. הבעל נשוי לשתי נשים באישורו הסופי של הרב הראשי לישראל, הרב אברהם כהנא שפירא. ההל' כה, כפי שנקבעה לפני כאלף שנים, דורשת היתר של 100 רבנים.

כתבת השער האחורי:

בחור ביישן

מלמיליאן

מונולוג של גיבור-השבוע, אורי מלמיליאן. על הכדורגל ("פורקן?"), על הנשים בחייו ("למה לא?"), על דתיותו ("מניח תפילין כל יום"), על בית-ר-ירושלים ("חייבת לעבור שינוי?"), שאור תה הוא עוזב לטובת מכבי תל-אביב ועל כמה שהוא מתבייש על ההשמצות ההולכות בין ה"כדורגלנים. אבל ביטחון עצמי אי-נו חסר - יגידו לו "שחק נגד דייגו מרדונה בנאפולי", הוא ילך.

עין לעירייה צופייה

לחברת-האוטובוסים אין כסף, אבל כאשר מונים אליה בשם ראש-העירייה לסיוע כביכול למקומון הנוטה חסר לאותה עירייה, יש להברה 5000 דולר. השבוע, ארבע שנים אחרי ש"העולם הזה" פירסם את הסקופ על פרשת התשלום של קאופרטיב "דן" לעוזרי אורי עמית, אז ראש עיריית רמת-גן, הגישה הפרקליטות כתב-אישום, שביקש לראות קשר בין 5000 הדולר לעובדה ש"דן" זכתה בחכירת הנויך אוטובוסים שעליו שמה עין.

רמבו הפאתטי

סריגים וסולידריות

בירושלים הפגינו רא"שי יהדות-העולם סר' לידריות עם ישראל. ובחולון, במיכלת "שנקר", הפגינה יהודיה לונדונית סולידריות עם עולם-האופנה הישראלי ועם תל-מדי המיכללה. על ביקורה בארץ של קרול גרברה (בתצלום), מעצבת-האופנה ששמה הולך לפנייה, במיוחד בשטח הסריגים.

נרקומן

של פילוסופיה

הבדיחות של סנדרסון • התהיות בתי אטרון • השפתים הארגמניות מפלסטיק שקוף בתערוכה בברתף ותלמיד-הישיבה, שהיה לנרקומן של פילוסוף פיה, בתרבות-הרחוב התל-אביבית, המצוייה בחיתוליה.

סריגים

פחדן אמייץ

אין הורה בארץ שאינו מוטרד, מודאג, מפחד וחרד מתופעת הילדים המזנקים לכבישים הסואנים, כדי "לעצור מכוניות". הפסיכולוגית זיווית אברמסון על המנועים של "הרולטה הישראלית" ועל הדרכים ה"שונות להתגבר עליה: אולי ללמד את הילדים שהאומץ הכי גדול זה להיות פחדנים.

אתה והשקל

העיקר: ההנחה!

מה יקרה כאשר פאהד יבקר באחד-העם 54 ומדוע לא כדאי להיות חבר רשום במיפלתג • מזג-אוויר בסירה פתוחה וזמן-אוויר בפלאפון במכונית ולבסוף - מחירי המכשיר לא חשוב, ה' עיקר ההנחה הניתנת עבורו.

רחל המרחלת מדווחת:

על הידיד האפלטוני על מלכת-היופי לשי-עבר, שירלי בן-מר' דלכי (בתצלום), שנפל קורבן להתמוצות-אוקלוסיין (ארבע בחור-רות בחדר שלו) • על הרומאן בין מלכת-יופי לשעבר (אחרת) לאיש הקרוקודילים, שהתחיל בבוס היסטורי ונדס בדמעות-תנין, ועל מה שפרשת-האהב-תו של סוחר-הנשק עושה ל-שמונה ילדים (מכל הצדדים).

המישטרה הצבאית

חוקרת

בעיקבות 327 מיקרי-מוות של פלסטינים מידי עה"ל באינתיפאדה נסגרו 102 תיקי-חקירה - שבהם פותחת המישטרה הצבאית החוקרת (מצ"ח) אוטומאטית - ללא נקי-טת-אמצעים. ב-15 מיקרים קיבלו חיילים נזיפה מינהלית. ב-11 מיקרים הובאו החיילים לדין מישמעתי ותישעה הועברו ל-בית-דין צבאי. קטעים מ-קוריים מדו"חות מצ"ח והח' לטות הפרקליטות הצבאית.

שיחות מישפחתיות

לא להנחית החלטות על ראשי הילדים, בין אם המדובר במקום-הבילוי של חופשת-הפסח ובין אם המדובר בתרונות שטיפת-הכלים במיטבח. במקום תכתיבי-הורים ממליצה זיווית אברמסון, מ"מכון אדלר" במרק נוסף בסידרת "איך להיות הורים", על שיחות מישפחתיות (אפילו בנוכחות התינוק בסל-קל) לליבון בעיות ולהחלטות.

עמוס עוז: דרך חדש

מצב קיומי ישראלי

מצער לומר זאת, אבל רב-המכר האחרון של עמוס עוז, "לדעת אשה", אינו ספר טוב. הוא גם אינו מעניין. גודש של מאניירות וסמלים נדרשים עושים שמות כבאב האמיני המבצבץ בין דפי ה"ספר - כאבו של אדם מנוכר, מבודד וחדור ריגשי אשמה.

שום דבר מיוחד

היופא החוקר בדק עוד אחת מהתוכניות לביטוח-בריאות, הצעות חדשות לבקרים, הפעם זאת של קפת-החולים המאוחדת, ופסקה: שום דבר מיוחד, או בלשון מנכ"ל אותה הקפה (בהקשר ל-תוכנית-ביטוח אחרת): "עובדים על הציבור בעיניים!"

אמא יש רק אחת

עיניו של שמואל פלאטו-שרון היו אדומות ונפוחות, פניו היו מוקפות ספיחי-זקן והוא מעולם לא נראה כל כך רע בציבור. הוא עמד ליד קבר אמו, אסתרה שייבץ, שגידלה אותו ללא אב, צברה עימו את השואה, עמדה לצידו בשעת צרה ותמכה בו בכל עת. "העולם הזה" היה בהלווייה בסביון.

רצח הזונה בפרדס

בגיל 23 היא היתה ציפורה כהן, בעלת שיער שחור ומבריק, בשמלת-מיני וסנדל-לי-עקב גבוהים. בגיל 26 כבר היתה "ציפי ינשוף": עניינים חסרות-הבעה, שיער מ' דובלל וסוודר מהוה וחסר-צורה (בתצלום). בגיל 27 היא מצאה את מו' תה בפרדסי-הדרום. מי רצח את הזונה מצומת-פלמחים?

- 21 מרים - סכס סוכר
22 לילה ישראל - מעט של עוד
24 הלודיאחה - פזיק עם כף
26 דף חדש - ספר 13: סימן לסוף
28 הדרוקים - אצבע אלוקים
32 משבץ - אוטילופה (3 אותיות)
32 מיכתבים לרחתי - שלא
32 יהיה תפקיד
33 גם זה וגם זה - ארוחה עם ציפור
34 רחל המרחלת - ברשר פנוי
36 תמרוצים - רבסח 19
38 אתה והשקל - מפנאי הפלאפון
42 סמן ימני - איל איל איסראלי

- 3 מיכתבים - למה כובע
4 איגרת-העורך - דוגמה נאה
5 הדרון - מן אלנה
8 במדינה - ריבוע המעונל
8 בלי הדרמה - חמישה שקלים לזאוסט
9 תשקוף - העיר הענייה ביותר
10 יומן אישי - חשיבות האף
11 אנשים - אדיש למזרחיים
12 מה הם אמריים - רק פופ ורוקו
16 קלנוע - קלישאות חיוורות
20